

18. שמעון פרס

בשנת 1979, כאשר כיהנתי כראש המועצה האזורית שער הנגב, נסעתי לירושלים להכיר אישית את שמעון פרס, שכיהן אז כיושב ראש מפלגת העבודה וכמנהיג האופוזיציה. הייתי בתחילת כהונתי השנייה כראש המועצה. הפגישה התקיימה בכנסת ובפעם הראשונה בחיי הוצע לי לשתות "קפה פילטר". לא ידעתי איך לעשות זאת, התחלתי מיד לשתות את המים החמים ואת השריפה בלשון הרגשתי במשך שעות רבות... סיכמתי עם פרס שאהיה פעיל במפלגה בנגב. הוא הציג בפני את נשיא אוניברסיטת בן-גוריון בנגב, יוסף תקוע, שהיה בעבר שגריר ישראל בברזיל ובאו"ם. ימים ספורים אחרי כן קיבלתי שני ספרים שכתב פרס: **כעת מחר ולך עם האנשים**. מאז אנחנו במגע מתמשך. זכינו לביקורו באזור ובמכללת ספיר כמה פעמים. נחשבתי לאחד ממנהיגי הנגב התומכים מבחינה פוליטית בפרס. שיאם של היחסים הללו היה בעת הבחירות שהתקיימו בשנת 1981, כאשר פרס כמעט נבחר לראשות הממשלה, והפסיד עקב פער מינימלי של שני מנדטים. בבחירות ניצח מנחם בגין, מנהיג הימין. באותה תקופה הצלחנו לגייס יום-יום מאות מתנדבים שפעלו ברחובות הערים, לעתים תוך עימות פיזי עם אנשי הימין. הפסדנו בבחירות, אבל בהנהגתו של פרס עלינו מ-31 ל-47 מנדטים. פרס היה מעודכן ביחסי עם המנהיגים הפוליטיים בברזיל, ועובדה זו תרמה למינויי

בשנת 1987 לקונסול כללי של ישראל בסאו פאולו. בתחילת 1986 הנהגתי את התנועה לאיחוד הנגב. בראיון בטלוויזיה נשאלתי אם בכוונתי להביא להפרדת הנגב מישראל. באותה עת ייסדתי גם את מועצת הנגב ובה ראשי ערים ואזורים מאשקלון וסביבותיה עד אילת. בעת שכינתתי כראש המועצה יצקנו את היסודות לחקיקת "חוק הנגב", הקיים עד ימינו. באותה תקופה ניתנה לי האפשרות להכיר את בעיותיו של כל יישוב ואזור בנגב. בכל שבוע, אחרי סיום עבודתי כראש המועצה האזורית שער הנגב נסעתי להתוודע בצורה ישירה יותר אל החיים בדימונה, בירוחם, במצפה רמון, בערד, בבאר שבע, בנתיבות, באופקים, ברהט, וביישובים ובמועצות אזוריות בדרום הארץ. בעזרת מערכת יחסי ציבור הצלחנו "לשים את הנגב על המפה", ודרשנו מהממשלה תקציב מתאים לפיתוח האזורים הללו. באחת מהישיבות עם הנהגתנו ובהתחשב במאמצינו החליט פרס, שכיהן אז כראש הממשלה, על הקמת ועדת שרים מיוחדת שתטפל בפיתוח הנגב. בסוף תקופת כהונתי האחרונה כראש מועצה, לפני נסיעתי לברזיל, הצעתי לראשי הרשויות להביע את הוקרתנו לשמעון פרס, ובנוכחותם מסרנו לראש הממשלה תעודת קלף המציינת אותו כ"אזרח הכבוד מספר אחד של הנגב".

אני חושב ששמעון פרס היה, והינו, אחד המנהיגים הפוליטיים החשובים בישראל, לצדם של דוד בן-גוריון, משה שרת, גולדה מאיר, מנחם בגין ויצחק רבין. ב-1994 קיבל פרס יחד עם יצחק רבין ויאסר ערפאת את פרס נובל לשלום על מאמציהם להשכין שלום בין הישראלים לפלסטינים. לאורך השנים הוא היה פעיל מאוד בתחום הבינלאומי כמנהיג מפלגת

העבודה. ב-2005 מינה אותו אריאל שרון למשנה לראש הממשלה על מנת לעזור לייצב את הממשלה ולבצע את תכנית ההתנתקות שבמסגרתה חוסלה ההתנחלות ברצועת עזה. פרס העמיד את כל יוקרתו וכל חכמתו לשירותו של פרויקט ייחודי זה, במגמה לסייע בהשכנת שלום בין ישראלים לפלסטינים באזורנו.